

ИВАН ДАВИДКОВ
КЕЯТ НА ОСТЕНДЕ

chitanka.info

След шумния празник на площада в Брюге, където кръжеха люлки и цялата им пъстрота се оглеждаше в неподвижната повърхност на каналите, след подвикването и подскоците на клоуните, които развяваха своите издути от вятъра дрехи, плажът на Остенде ми се стори необичайно сив и пуст.

Всяко пристанище без кораби прилича на дом, чиито обитатели са отпътували и пердетата по прозорците напомнят за мъгла и за дълга северна есен. И пристанището на Остенде не правеше изключение. Кеят му лежеше пред мен като стълбище на един такъв дом от мъгла и мълчание и аз, поел по заскърцалите стъпала, усещах, че се отправям не към вълните, които идваха бавно откъм север, а пътувам към изчезнала човешка дума или към цвете, мярнал се в саксия на непознат прозорец. Това скриптене на кея ми спомняше за нощното скърцане на дървените стълби и скромните пристанищни хотели, където бях отсядал. Преди съм аз се мъчех да разгадая по звуците жена ли се качва на горния етаж, кой я придружава — млад моряк или пийнал бараба, чиито стъпки напомнят хлъзгането на вълна по степен пясък. Сега звуците на кея бяха други. В тях се долавяше съскане на северен вятър и в паузите се усещаше глухият тътен на морето. Пера на морски птици, разпилени по пясъка, където имаше само тънки звездички от крачета на гларуси, се носеха край мен след всеки повеи на вятъра и аз неволно вдигах яката на палтото си, за да отпъдя пронизващата студенина на тия безбрежни пространства.

15 октомври 1989

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.